

Λύκιοι: Ο μυστηριώδης αρχαίος λαός της Μικρασίας, που έφτιαχνε λαξευτούς τάφους και πίστευε στη ζωή μετά τον θάνατο

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Οι Λύκιοι παραμένουν ένας από τους πιο αινιγματικούς λαούς της αρχαιότητας, επειδή δεν υπάρχουν πολλά διασωθέντα γραπτά μνημεία του πολιτισμού τους. Από τα λίγα όμως που υπάρχουν συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για έναν ιδιαίτερο πολιτισμό.

Υπάρχουν πάνω από 20 περιοχές με τάφους ξεχωριστής αρχιτεκτονικής λαξευμένους σε βράχους.

Η Λυκία βρισκόταν στα νότια της σημερινής Μικράς Ασίας, περίπου στην επαρχία της Αττάλειας.

Ονομάστηκαν Λύκιοι από τον θεό τους τον Λύκιο Απόλλωνα.

Η λέξη λύκιος προέρχεται από το λήμμα λύκη που σημαίνει φως. Άρα λύκιος είναι αυτός που φέρνει το φως, που αφυπνίζει.

Ο πολιτισμός των Λυκίων καταγράφεται από τους αρχαίους Αιγύπτιους και τους Χετταίους (αρχαίος ιστορικός λαός).

Τον 6ο αιώνα απορροφήθηκαν από τον οίκο των Αχαιμενιδών που υπήρξε η σπουδαιότερη Περσική Δυναστεία.

Τάφοι στα Μύρα

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία του πολιτισμού τους είναι οι λαξευτοί τάφοι και χρονολογούνται τον 5ο αιώνα π.Χ.

Αυτοί οι τάφοι λαξεύτηκαν πάνω σε έναν βράχο και αποτελούν ένα καταπληκτικό θέαμα. Λέγεται ότι οι Λύκιοι πίστευαν σε ένα φτερωτό πλάσμα που θα τους μετέφερε στη μετά θάνατον ζωή γι' αυτό και έφτιαχναν τους τάφους τους ψηλά σε βράχους.

Ένα ακόμα ιδιαίτερο στοιχείο είναι η αρχιτεκτονική και η διακόσμησή τους.

Συνήθως είναι διώροφοι ή και τριώροφοι με τριγωνική στέγη και η πρόσοψή τους θυμίζει τα σπίτια των Λυκίων.

Πολλοί έχουν ανάγλυφη διακόσμηση ενώ στο εσωτερικό τους έχουν μεγάλων διαστάσεων σαρκοφάγους με παραστάσεις από την καθημερινή ζωή.

Συνήθως ήταν οικογενειακοί τάφοι ώστε οι δεσμοί αίματος να διατηρούνται και μετά θάνατον. Παρόμοιοι τάφοι βρίσκονται και σε άλλα μέρη της Μεσογείου, όπως στην Πέτρα της Ιορδανίας και την Κυρηναϊκή της Λιβύης.

Ο τάφος του Αμύντα

Μοναδικό χαρακτηριστικό είναι και οι σαρκοφάγοι.

Ενώ δηλαδή οι σαρκοφάγοι είναι συνηθισμένοι στην αρχαιότητα, στους τάφους των Λυκίων το μέγεθος τους είναι μοναδικό.

Αποτελούνται από τρία μέρη: τη βάση, τον θάλαμο και την οροφή.

Οι σαρκοφάγοι που έχουν διασωθεί σήμερα και διατηρούνται σχεδόν ανέπαφοι ανήκουν στη Ρωμαϊκή εποχή, είναι μικρότεροι σε μέγεθος και λιγότερο στολισμένοι με παραστάσεις.

Σε πολλές περιπτώσεις οι νεκροί θάβονται με τους δούλους τους που τοποθετούνται κάτω από τον κύριο θάλαμο. Πολλοί σαρκοφάγοι βρέθηκαν και εκτός τάφων ώστε να βλέπουν άμεσα τον ουρανό.

Η πιο ασυνήθιστη μορφή τάφων είναι η επιτύμβια στήλη.

Πρόκειται για την αρχαιότερη μορφή τάφων που χρησιμοποιήθηκε για σημαντικούς δυνάστες και βρίσκονται στην Δυτική Λυκία.

Οι τάφοι αυτοί αποτελούνται από έναν μονόλιθο που στενεύει προς την κορυφή και χτίστηκαν πάνω σε μια μικρή βάση. Έχουν δυο θαλάμους τον έναν πάνω στον άλλον.

Ο άνω θάλαμος είναι ο τάφος.

Το κάτω μέρος είναι διακοσμημένο με ανάγλυφες παραστάσεις.

Η πιο γνωστή επιτύμβια στήλη είναι ο τάφος του Hagry στην πόλη Ξάνθος, πρωτεύουσα της Λυκίας. Οι ανάγλυφες παραστάσεις σε αυτόν τον τάφο είναι γύψινα εκμαγεία, ενώ οι πρωτότυπες βρίσκονται στο βρετανικό μουσείο.

Σαρκοφάγος

Οι Λύκιοι δεν υπάρχουν σήμερα, όμως οι τάφοι τους μας αποκαλύπτουν πολλά για τον πολιτισμό τους. Οι ανάγλυφες παραστάσεις με θέμα την καθημερινότητα, η φροντίδα των νεκρών αλλά και η μοναδική αρχιτεκτονική και κατασκευαστική ικανότητά τους, ρίχνουν φως στο μοναδικό πολιτισμό των Λυκίων.

Πηγή: thesecretrealtruth.blogspot.com